

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **P. J.**
zastoupený advokátem Mgr. Umar Switat
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2025, č. j. KUKHK-17302/DS/2025/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal dne 12. 6. 2025 žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové („správní orgán prvního stupně“) ze dne 4. 4. 2025, sp. zn. SZ MMHK 126837/2025 OD3/BOH MMHK/176341/2025. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu

na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a tento záznam potvrdil.

II. Žalobní argumentace

2. První žalobní bod spočíval v tvrzené nezpůsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro záznam bodů. Žalobce uvedl, že pokutový blok č. 001/2024 ze dne 15. 3. 2024, č. 078/2024 ze dne 17. 10. 2024 a č. 012/2025 ze dne 25. 2. 2025 neobsahují podpis žalobce ani poučení o oprávněm prostředku, a zároveň je na nich zkrácen popis skutku. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 81/2012-45, podle něhož pokutový blok bez všech obligatorních náležitostí není pravomocným rozhodnutím a nemůže být podkladem pro záznam bodů. Žalovaný tímto zatížil napadené rozhodnutí vadou nezákonnosti, neboť porušil § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., České národní rady o přestupcích a § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu.
3. Žalobce dále namítl nesprávný součet bodů. Správní orgán podle něj započítal body ke dni 12. 3. 2025, aniž by zohlednil časový test 12 měsíců podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce uvedl, že pokutový blok z března 2023 měl být ke dni rozhodování promlčen. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 108/2013-28.
4. Třetí žalobní bod se týká nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podle žalobce se žalovaný s jeho námitkami vypořádal pouze parafrází zákonných ustanovení, aniž by uvedl konkrétní důvody, zejména ve vztahu k proporcionalitě zásahu. Žalobce má za to, že rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 277/2015-29.
5. V další žalobní námitce žalobce uvedl, že došlo k porušení zásady legitimního očekávání a zásady ochrany dobré víry. Podle něj žalovaný nerespektoval správní praxi, podle níž v případech pochybností správní orgány od bodového záznamu upouštějí. Žalobce poukázal na zásadu *in dubio pro libertate* a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 157/2012-48 a nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 120/98.
6. Poslední žalobní bod se týkal nepřiměřenosti zásahu. Žalobce uvedl, že odebrání řidičského oprávnění bez individualizovaného posouzení dopadů vede k likvidačním následkům, neboť je profesionálním řidičem a živitelem rodiny se dvěma nezletilými dětmi. V této souvislosti odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/12, bod 57, a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 141/2018-40, podle kterého soud může korigovat bodové hodnocení, je-li zásah zjevně nepřiměřený.
7. Žalobce z těchto důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve plně odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
9. Žalovaný přezkoumal spisový materiál a ověřil, že v registru řidiče jsou zaznamenány pravomocné přestupky včetně stanoveného počtu bodů podle přílohy zákona o silničním provozu. Uvedl, že žalobce ke dni 25. 2. 2025 dovršil 12, resp. 14 bodů.

Za správnost vyhotovení: R. V.

10. Žalovaný uvedl, že přezkoumal předložená oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, přičemž správní orgán prvního stupně se jimi rovněž zabýval, když jednotlivá oznámení vypsal a popsal. Předložené podklady vyhodnotil žalovaný jako dostatečné a způsobilé pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče. Po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že se nejedná o nepřezkoumatelné ani nicotné podklady. Postup správního orgánu byl v souladu s relevantní judikaturou a skutkový stav zjištěný správním orgánem má oporu ve spise.
11. Žalovaný dále shrnul, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě obsahují veškeré potřebné údaje, včetně identifikace přestupce, místa a času a spáchání přestupku, registrační značku vozidla, právní kvalifikaci, výše sankce, číslo příkazu na místě a oprávněnou osobu. Žalovaný uvedl, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nevyvolává žádné pochybnosti o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil. Jednání žalobce bylo popsáno jednoznačně a nezaměnitelně s jiným skutkem. Žalovaný se ztotožnil s postupem správního orgánu prvního stupně, který považoval za první úkon ve věci vydání rozhodnutí dle § 123f odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k tomu, že námitky žalobce byly formulovány pouze obecně a neobsahovaly žádné podrobné vyjádření.
12. Žalovaný uvedl, že rozsah přezkumu podkladu pro zápis bodů v řízení o námitkách je užší než v řízení o přestupku, neboť se nejedná o opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. V řízení o námitkách se posuzuje, zda byl záznam bodů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet bodů odpovídá spáchanému přestupku.
13. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaújatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání soudu

14. Krajský soud věc projednal dne 18. 12. 2025, přičemž žalobce i žalovaný se z jednání předem omluvili.
15. Krajský soud na jednání provedl důkaz pokutovým blokem ze dne 17. 10. 2024, který obsahuje podpis obviněného, dále pak pokutovým blokem ze dne 15. 3. 2024, který obsahuje podpis obviněného a konečně pokutovým blokem ze dne 25. 2. 2025, který rovněž obsahuje podpis obviněného. Krajský soud konstatoval, že podpisy na pokutových blocích jsou identické s podpisem uvedeným na plné moci udělené žalobcem jeho zástupci.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
17. Žaloba není důvodná.
18. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, Za správnost vyhotovení: R. V.

v důsledku čehož byl podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může proti tomu podat písemné námitky. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky přezkoumá a pokud je shledá oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak námitky neodůvodněnými, rozhodnutím je zamítne a záznam bodů v registru řidičů potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu).

19. Krajský soud považuje za vhodné úvodem shrnout dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Tyto závěry opakovaně vymezují jednak samotnou povahu řízení vedeného podle § 123f zákona o silničním provozu, jednak rozsah přezkumné činnosti správního orgánu a posléze i soudu.
20. Nejvyšší správní soud se problematikou řízení o námitkách proti záznamu bodů opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 uvedl, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“ Tento závěr se prosazuje i v pozdější rozhodovací praxi a tvoří interpretační rámec tohoto řízení.
21. Soud zdůrazňuje, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je řízením formálněprávním, v němž nelze hodnotit skutkové okolnosti přestupku ani správnost samotného rozhodnutí, které je podkladem záznamu. Tento výklad potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, podle něhož správní orgán v řízení o námitkách neposuzuje, zda byl přestupek spáchán, ale zda byl záznam bodů v registru řidiče proveden v souladu se zákonem.
22. V případech, kdy podkladem pro záznam bodů je rozhodnutí vydané v blokovém řízení, je třeba posuzovat jeho způsobilost s přihlédnutím ke zvláštnostem tohoto typu řízení. Jak Nejvyšší správní soud připomněl např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 „Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu.“
23. Nejvyšší správní soud pak ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20 konstatoval, že blokové rozhodnutí nelze posuzovat ani po obsahové stránce s rigidní přísností. Pokutový blok může být způsobilým podkladem, i když je strohý a obsahuje zkratkovité formulace, pokud je z něj zřejmé, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dále uvedl, že „Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku
Za správnost vyhotovení: R. V.

popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

24. Krajský soud zdůrazňuje, že v blokovém řízení, které má ze své podstaty operativní a stručný charakter, je z praktických důvodů (např. rozsah tiskopisu, místo provádění úkonu, časová náročnost) přípustné uvádět skutkový děj ve zhuštěné podobě. Rovněž závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozhodnutích č. j. 6 As 67/2013-16 a č. j. 4 As 8/2013-27, které se rovněž vztahují k problematice přezkumu záznamu bodů a povahy blokového řízení, plně korespondují s výše uvedenou judikaturní linií. Krajský soud proto neshledal důvod k odchýlení se od výkladu, podle něhož i stručné nebo zkratkovité vyjádření skutku v blokovém rozhodnutí může být postačující, je-li z něj ve spojení s dalšími údaji zřejmé, jakého přestupku se konkrétní účastník dopustil, kdy a kde k tomuto přestupku došlo.
25. Krajský soud přistoupil k přezkoumání jednotlivých námitek žalobce v souladu s výše uvedenou judikaturou, přičemž hodnotil, zda zpochybňované pokutové bloky, které byly podkladem pro provedení záznam bodů, obsahují dostatečně konkrétní, určité a srozumitelné informace umožňující identifikovat projednávaný přestupek. Předmětem přezkumu bylo zejména, zda z obsahu pokutových bloků vyplývá, jakého přestupku se žalobce dopustil, kdy a kde k němu došlo, a zda byla identifikovaná osoba přestupce.
26. Krajský soud se však nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jejíž důvodnost by sama o sobě byla důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a to i z úřední povinnosti. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nedostatečně vypořádal námitky žalobce a také v absenci konkrétního odůvodnění proporcionality zásahu.
27. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992-23, publikovaný ve Správním právu pod č. 27/1994, nebo rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).

Za správnost vyhotovení: R. V.

28. Žalovaný se odvolacími námitkami dostatečně zabýval na stranách 8 a 9 svého rozhodnutí. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgány vycházely z oznámení o uložení pokut. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že správní orgány ověřovaly, zda splňují náležitosti pro záznam bodů, a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům. Co se týče namítaného nerespektování odvolacích důvodů žalobce, soud konstatuje, že se s nimi žalovaný dostatečně vypořádal. Navíc není ani povinností správního orgánu reagovat na každou jednotlivou úvahu obsaženou v podání, postačí je-li z odůvodnění zřejmá ucelená právní argumentace vztahující se ke skutečnostem rozhodným pro posouzení věci, což bylo v daném případě splněno. Krajský soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného dostalo výše uvedeným judikатурním kritériím, a proto námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil.
29. Krajský soud dále konstatuje, že správní orgány si nevyžádaly pokutové bloky, tento postup byl však v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, dle kterého v případě „že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“
30. Vzhledem k tomu, že žalobcova další námitka směřovala k nezpůsobilosti pokutových bloků, přičemž konkrétně namítal, že pokutový blok č. 001/2024 ze dne 15. 3. 2024, pokutový blok č. 078/2024 ze dne 17. 10. 2024 a pokutový blok č. 012/2025 ze dne 25. 2. 2025 neobsahují podpis žalobce ani poučení o opravném prostředku a zároveň je na nich zkrácen popis skutku, krajský soud si u žalovaného vyžádal pokutové bloky, aby ověřil jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení žalobce.
31. Krajský soud dále ověřil, že na všech pokutových blocích, které žalobce v rámci žaloby napadal (konkrétně se jednalo o pokutové bloky ze dne 15. 3. 2024, ze dne 17. 10. 2024 a ze dne 25. 2. 2025), je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa pobytu. Na pokutových blocích je rovněž dostatečně ověřena totožnost přestupce. Všechny pokutové bloky jsou žalobcem podepsány a také obsahují poučení o tom, že se podpisem obviněného příkazový blok stává pravomocným rozhodnutím.
32. Krajský soud má za to, že také popis přestupkového jednání ve všech pokutových blocích je dostatečně určitý a umožňuje identifikovat, kde a kdy k přestupku došlo. Na základě těchto blokových rozhodnutí není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Zároveň ve vztahu k právní kvalifikaci krajský soud ověřil, že ve všech pokutových blocích je výslovně uvedeno ustanovení zákona, které bylo porušeno.
33. Krajský soud tak uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na všech zpochybňovaných rozhodnutích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby vznikly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých
Za správnost vyhotovení: R. V.

rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

34. Pokud jde o námitku žalobce týkající se nesprávného součtu bodů, krajský soud ověřil, že žalobce se dne 15. 3. 2024 dopustil přestupku, za který mu byly přičteny 4 body, dne 17. 10. 2024 se dopustil přestupku, za který mu bylo přičteno 6 bodů a dne 25. 2. 2025 se dopustil přestupku, za který mu byly přičteny 4 body. Žalobce tak ke dni 25. 2. 2025 dosáhl více jak 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Krajský soud dodává, že žalobci nemohly být ani odečteny body po 12 měsících dle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Krajský soud uzavírá, že ani tato námitky nebyla důvodná.
35. K námitce žalobce týkající se porušení legitimního očekávání a zásady ochrany dobré víry, krajský soud uvádí, že tato námitka byla natolik obecná a nekonkrétní, že se jí soud nemohl ani blíže zabývat a podrobněji na ni reagovat. I v soudním řízení správním jsou účastníci obtíženi břemenem tvrzení a břemenem důkazním. Povinností žalobce je tedy rozhodné skutečnosti na svoji obranu tvrdit a prokazovat. Není pak úkolem soudu za žalobce domýšlet a rozvíjet žalobní argumentaci, neboť tím by soud popřel svou roli nezávislého arbitra sporu a nepřipustně by se stavěl do role žalobcova advokáta. Rozhodnutí, o která žalobce opíral své námitky, navíc byla k dané věci zcela nepřiléhavá. Krajský soud proto této námitce nepřisvědčil.
36. Poslední námitka směřovala k nepřiměřenosti zásahu. Žalobce namítal, že odebrání řidičského oprávnění bez individuálního posouzení dopadů je nepřiměřené, a odkazoval na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/12 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 141/2018-40. Tato námitka není důvodná. Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/12 se vůbec nezabývá problematikou bodového systému ani proporcionalitou při odebrání řidičského oprávnění. Proto jej nelze považovat za relevantní pro posouzení této věci. Ani odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 141/2018-40 neobstojí. Žalobce nesprávně interpretuje jeho závěry. Nejvyšší správní soud v uvedené věci naopak výslovně konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů se přezkoumává pouze existence způsobilého podkladu, soulad zápisu bodů s tímto podkladem a správnost počtu bodů. Korekce bodového hodnocení je možná jen při závažných formálních nebo obsahových vadách podkladového rozhodnutí, nikoli z hlediska celkové přiměřenosti či dopadů na životní situaci řidiče. Z těchto důvodů krajský soud uzavírá, že i námitka nepřiměřenosti zásahu není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).
Za správnost vyhotovení: R. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. prosince 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu